Η ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

Διευθυνταί: ΑΛΕΞ. Β. ΩΡΟΛΟΓΑΣ - ΔΗΜ. Κ. ΤΣΟΥΡΚΑΣ | Έτος 8ον ◆ Άριθμός Φύλλου 2591 | Γραφεία Μητροπόλεως 42.-Άρ. τηλ. 38-81 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ | ΣΑΒΒΑΤΟΝ 22 Μαρτίου 1941

ΕΛΛΗΝΕΣ,
Η 25η Μαρτίου θυμίζει ΠΙΣΤΗ -- ΑΓΩΝΑ -- ΝΙΚΗ για την ελευτερία και τον Ελληνισμό.
Η 28η Οκτωβρίου μας γεμίζει εμπιστοσύνη για το μέλλον του Έθνους μας.
ΕΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

ΑΡΧΕΙΑ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ - ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ - ΜΟΥΣΕΙΟ

ΤΑ ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Μετά τον κ. Ήντεν, ο άρχηγός του βρεττανικού επιτελείου κ. Ντήλ και ο διοικητής των βρεττανικών δυνάμεων στρατηγός κ. Γουέϊβελ, απέστειλαν προς τον αρχιστράτηγον κ. Παπάγον τηλεγραφήματα συγχαίροντα τον ελληνικόν στρατόν διά την ηρωϊκήν αντίστασιν την οποίαν επέδειξε κατά την διάρκειαν της έπταημέρου μάχης οπότε συνετρίβησαν αίματηρώς αι άλλεπάλληλοι επιθέσεις του εχθρού. Και ο κ. Παπάγος απήντησε διά θερμού τηλεγραφήματος, συγχαίρων τα αυτοκρατορικά στρατεύματα διά τους θριάμβους των εις το αφρικανικόν μέτωπον και διά την κατάληψιν της Μπερμπέρας. Ο κ. Παπάγος ηύχαρίστησεν επίσης διά την μεγάλην τιμήν, ή οποία έγινε προς αυτόν με την απονομήν του μεγάλου παρασήμου, τιμήν ή οποία ουσιαστικώς καθιερώνει την αξίαν και την ισχύν του ελληνικού στρατεύματος.

Τον πόλεμον εναντίον του κοινού εχθρού, του επιχειρήσαντος να εισβάλη εις την χώραν μας, ως κατακτητής και να φέρη τον Ελληνισμόν εις κατάστασιν πλήρους δουλείας, τάν συνεχίζομεν από πέντε περίπου μηνών, με τόν πλέον θριαμβευτικόν τρόπον. Κατά την διάρκειαν του πολέμου αυτού, εδώσαμεν διδάγματα, εδώσαμεν παραδείγματα. Κατεδείξαμεν την σημασίαν της αρετής, ή οποία κατά την σκοτεινήν ταύτην εποχήν, έλαμψεν ως μετέωρον. Επράξαμεν το καθήκον μας, με την πλέον θαυμαστήν πληρότητα. Μικρά χώρα, ή Ελλάς, εδέχθη τον πόλεμον, τον οποίον δύναμις μεγάλη, διαθέτουσα πολυάριθμα στρατεύματα και πλούσια μέσα, τον επέβαλε και εσημειώσαμεν σειράς επιτυχιών. Και όταν κατήλθεν ο Μουσολίνι εις την Αλβανίαν, διά να διευθύνη αυτοπροσώπως την επιχείρησιν, και όταν αλλεπάλληλα τα κύματα των επιδρομέων εξώρμησαν, εκρατήσαμεν τα ύψώματα, τους αυχένας και τους βράχους και ούτε σπιθαμήν γής παρεχωρήσαμεν εις τον αντίπαλον.

Τα συγχαρητήρια τηλεγραφήματα προς τον Πρόεδρον της Κυβερνήσεως κ. Κοριζήν και τον Αρχιστράτηγον κ. Παπάγον, αποτελούν την αναγνώρισιν του νέου αυτού ελληνικού θριάμβου. Και τίποτε δεν ημπορεί να γίνη περισσότερον συγκινητικόν από την αδάμαστον όρμην και την άκλόνητον δέλησιν του στρατού μας εις εποχήν, κατά την οποίαν ή Ευρώπη και ο κόσμος ολόκληρος ασχολούνται με τόσας πολιτικάς ζυμώσεις. Μέσα εις την κίνησιν αυτήν των ροπών, ο ελληνικός στρατός, σκαρφαλωμένος εις τα βουνά της Αλβανίας, αγωνίζεται διά την ελευθερίαν της Πατρίδος του, εναντίον εκείνου, ο οποίος μίαν πρωΐαν, διά του Γκράτσι, επεχείρησε να την εκβιάση, να την αποχρωματίση, να την απορροφήση μέσα εις τους κόλπους της Αυτοκρατορίας του, της παρδαλής εκείνης Αυτοκρατορίας, της οποίας, και αυτής ολοκληροΰται ή πλήρης κατάρρευσις.

ΚΑΘΕ ΑΠΟΓΕΥΜΑ

ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ

Συναντήθηκαν στό καφενεΐο καί δέν έδειξαν οΰτε έκπληξι, οΰτε ίδιαίτερη χαρά. Κάθησαν μέ πολλήν άπλότητα, ό ένας κοντά στόν άλλο καί μέ άπόλυτη οίκειότητα μιλοΰσαν. Θά είχαν νά συναντηθοΰν καιρό πολύ όμως ήταν σά νά συνέχισαν τήν όμιλία πρό ολίγου. Περασμένης ηλικίας άνθρωποι φαίνονταν άν καί κρατοΰσαν κάτι τό ζωηρό καί νεανικό στό μάτι καί στήν κίνησι. Ήσαν παλαιοί μακεδονομάχοι.

Έχουν ξεσηκωθεΐ ποιός ξέρει άπό ποίαν είρηνική άκρη τής Ελλάδος καί βρέθηκαν στά βόρεια μέρη, κινούμενοι άπό μιά παλιά συνήθεια. Τούς τράβηξεν ή άνατροχή, τούς μύρισε μπαρούτι. Πήγαν νά έπισκεφθοΰν τούς τόπους, όπου είχαν πολεμήσει άλλοτε. Τώρα, κουρασμένοι πιά, οί παλιοί καπετανέοι κάθονται καί άναπολοΰν τά περασμένα.

Άν τούς άκούση κανείς νά μιλάνε, δέν βρίσκει οΰτε ίχνος άπό τόν ηρωϊκό τόνο πού θά περίμενε. Οΰτε δέ καί άναφέρουν παλιές ίστορίες, οΰτε δέχονται νά μιλήσουν ποτέ, γιά τή δράσι τους. Τό έναντίον, κάθονται καί λένε άστεία. Έχουν μιά όξύτατη παρατηρητικότητα, ξέρουν νά βλέπουν τούς άνθρώπους, έχουν πεΐρα καί άγχίνοια καί παίζουν μέ τόν λόγο, καί άφηγοΰνται άνέκδοτα. Καταλαβαίνει κανείς ότι ή προσοχή τους είναι στραμμένη άλλοΰ, έχουν όμως άπόλυτη αΰτοκυριαρχία καί δέν φροντίζουν νά μιλάνε γιά τά σοβαρά πράγματα. Κροτοΰν πάντα τήν παλιά έλληνική συνήθεια νά κρύβουν τίς σοβαρές σκέψεις καί νά έπιδίδονται σέ γελοιογράφηση προσώπων καί καταστάσεων.

Είχαν έπιδείξει αΰστηρότητα καί γενναιότητα στήν έποχή τους. Μά καί τότε δέν ήσαν ποτέ σκυθρωποί, οΰτε βαρεΐς, κι' έκαναν τή δουλειά τους μέ κέφι. Τό ΐδιο αΰτό κέφι τό κρατάνε καί σήμερα καί είνε μιά μορφή τής δυνάμεως. Κανείς δέν είνε πιό δυνατός άπό κεΐνον πού ξέρει νά παίζη μέ τό πνεΰμα του. Πίσω άπό τό έλαφρό αΰτό πνεΰμα μένουν ή άπόφασις, ή δέλησις καί ή έτοιμη όργή.

Ο ΒΡΑΔΥΝΟΣ

ΟΜΙΛΕΙ Ο ΔΙΑΣΗΜΟΤΕΡΟΣ ΑΓΓΛΟΣ ΚΡΙΤΙΚΟΣ

«Οί Έλληνες κατήγαγον ΕΝΑ ΑΠΕΡΑΝΤΟΝ ΕΙΣ ΣΗΜΑΣΙΑΝ ΚΑΙ ΕΚΤΑΣΙΝ ΘΡΙΑΜΒΟΝ»

ΟΙ ΙΤΑΛΟΙ ΗΘΕΛΗΣΑΝ ΝΑ ΕΦΑΡΜΟΣΟΥΝ ΤΗΝ ΤΑΚΤΙΚΗΝ ΤΗΣ ΣΥΝΤΡΙΒΗΣ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΑΛΟΥ ΑΛΛΑ ΣΥΝΕΤΡΙΒΗΣΑΝ

Ή χθεσινή άπό τοΰ ραδιοφωνικοΰ σταθμοΰ τοΰ Λονδίνου όμιλία τοΰ λοχαγοΰ κ. Σύριλ Φάουλς στρατιωτικοΰ κριτικοΰ τών «Τάϊμς» καί έκ τών έγκυροτέρων στρατιωτικών έμπειρογνωμόνων τής σήμερον, ύπήρξε ένδιαφέρουσα καί έξαιρετικώς σημαντική.

«Πολλά γεγονότα, είπεν ό λοχαγός Φάουλς, άμέσως ένδιαφέροντα τήν χώραν μας, όπως ή ψήφισις τοΰ νόμου περί άμερικανικής βοηθείας, αί λαμπραί νίκαι μας είς τήν Άνατολικήν Άφρικήν, ή ένταξις τής λεγομένης μάχης τοΰ Άτλαντικοΰ, μάς άπησχόλησαν, κατά τάς τελευταίας ήμέρας. Όσονδήποτε, όμως, καί άν είνε σοβαρά τά ζητήματα αΰτά, δέν πρέπει νά μάς έμποδίσουν άπό τοΰ νά άποδώσωμεν όλον τό βάρος καί τήν σημασίαν της είς τήν τελευταίαν νίκην, τήν οποίαν ό Έλληνικός στρατός έπέτυχεν έπί τοΰ άλβανικοΰ μετώπου.

«Ή μάχη φαίνεται, ότι ήρχισε τήν 9ην Μαρτίου καί έξεφυλίσθη τό βράδυ τής 15ης Μαρτίου. Κυρίως, διεξήχθη είς τόν κεντρικόν τομέα, γύρω καί πέραν άπό τό Τεπελένι, άν καί άρκεται τοπικαί έπιθέσεις έγιναν καί είς διάφορα άλλα σημεία τοΰ μετώπου. Καθ' ώρισμένας ήμέρας, έπεξετείνετο έπί μετώπου μέχρι 15 χιλιομέτρων, ένώ, κατ' άλλας, περιωρίζετο είς στενώτατον μέτωπον 3 ή 4 χιλιομέτρων.

«Άπό καιροΰ ήδη οί Ίταλοί είχον άσχοληθή είς σΰντονον καί έπιμελή προετοιμασίαν τής έπιθέσεώς των αΰτής. Μετέφεραν έξ Ίταλίας νέα στρατεύματα, μεταξύ τών οποίων πολυάριθμα τάγματα μελανοχιτώνων, πού έπρόκειτο νά δώσουν τήν «όρμήν» των είς τόν άγώνα, καί νέα συντάγματα Άλπινιστών, τά καλλίτερα τών πεζικών των συνταγμάτων, ειδικώς έξησκημένα είς τόν όρεινόν πόλεμον, αΰτά πού έπρόκειτο κυρίως νά πολεμήσουν. Μετέφεραν καί συνεκέντρωσαν έπί τοΰ κεντρικοΰ μετώπου πυροβολαρχίας πολυαρίθμους καί έξοπλισμένας μέ τά άεροπορίαν των είς μεγαλειτέρους σχηματισμούς, παρ' όσον είχον έμφανισθή μέχρι τοΰδε έπί τοΰ μετώπου αΰτοΰ. Συχνά έδρων σχηματισμοί άπό 50 βομβαρδιστικά άεροπλάνα, συνοδευόμενα άπό πολυάριθμα καταδιωκτικά.

Οί Έμπιστοι τοΰ Μουσσολίνι, οί βετεράνοι τοΰ φασισμοΰ, έχρησιμοποιήθησαν ώς στελέχη καί στηρίγματα τοΰ στρατοΰ τής έπιθέσεως' γνωρίζομεν δέ ήδη, ότι άρκετοί άπό αΰτούς δέν θά έπιστρέψουν πλέον είς Ρώμην. Ύπάρχουν σοβαροί λόγοι νά πιστεύη κανείς ότι ό ΐδιος ό Μουσσολίνι μετέβη είς Άλβανίαν, όπως έξορκίση τά στρατεύματά του νά καταβάλουν μίαν ύστάτην προσπάθειαν. Άπό γερμανικάς πηγάς, ήλθον προκαταβολικώς ύπαινιγμοί, ότι «τώρα έπι τέλους θά ΐδωμεν τόν Ίταλικόν στρατόν ύπό τούς άρίστους καί οί κάκιστοι τής Ρώμης, οί ένάρετοι καί οί φαΰλοι οί σοφοί καί οί άξεστοι, οί γενναΐοι καί οί δειλοί, δίνανε τέτοια άποτρόπαια θεάματα στό λαό, όπου τά άγρια θηρία δέν σκοτωνόντανε πλέον άναμεταξύ τους, άλλά «παλεύανε» μέ άνθρώπους. Ό Σύλλας έφερε λιοντάρια, ό Πομπήϊος έλέφαντες καί ρινόκερους, ό Α'ύγουστος κροκοδείλους καί τίγρεις κτλ. Ό άριθμός τών θηρίων όλο καί μεγάλωνε. Άληθινό μακελειό γινότανε συχνά. Άπό 500 έως 5.000 καί 11.000 θηρία σκοτωνόντανε στίς γιορτές αΰτές!

Τά θηρία αΰτά ή κατασπαράζόντανε άναμεταξύ τους κατά ό,μοια ή διάφορα είδη (π. χ. λιοντάρια μέ λιοντάρια ή λιοντέρια μέ τίγρεις, έλέφαντες μέ ταΰρους κτλ.) ή τά σκοτώνανε είδικοί θηριομάχοι καβάλλα σέ άλογα ή έλέφαντες. Ό Νέρων έβαλε κι' αΰτός γενεΐς καί πραιτωριανούς νά πολεμήσουν τά θηρία καί σέ μιά μέρα, όπως λέγει ό Δίων ό Κάσσιος, τετρακόσιες άρκοΰδες καί τριακόσια λιοντάρια οί άνθρωποι του «κατηκόντισαν». Καμμιά φορά καί οί ΐδιοι οί αΰτοκράτορες μπαίνανε στό στίβο καλά προφυλαγμένοι καί σκοτώνανε κι' αΰτοί θηρία γιά νά γιά τούς καμαρώση ή πλεμπάγια!

Άλλά τό πιό θελξικάρδιο νούμερο αΰτών των θεαμάτων ήτανε ό κατασπαραγμός άνθρώπων άπό τά θηρία. Ύπήρχανε οί καταδικασμένοι σ' αΰτό τό είδος τοΰ θανάτου, οί «dammati ad bestias». Αΰτοί δέν ήσαν όλίγοι, όταν σκεφτή κανείς, πώς τά δικαστήρια τής αΰτοκρατορίας ήσαν πολύ εΰ-

(Συνέχεια είς την 2αν Σελίδα)

ΑΙ ΣΥΝΕΠΕΙΑΙ ΜΙΑΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΗΤΤΗΣ

Τί άπέγιναν ΟΙ ΔΙΑΝΟΟΥΜΕΝΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ;

ΤΟ ΘΛΙΒΕΡΟΝ ΚΑΤΑΝΤΗΜΑ ΤΩΝ

Τά γεγονότα τοΰ Ίουνίου, τής γαλλικής δηλαδή καταρρεύσεως, έσκόρπισαν είς τά τέσσαρα σημεία τοΰ όρίζοντος τούς Γάλλους διανοουμένους. Καί όταν λέγομεν «Γάλλους διανοουμένους» έννοοΰμεν καί τούς ξένους έκείνους οί όποίοι έλθόντες άπό μακράν έζήτησαν καί εΰρον είς τήν χώραν μας τό δικαίωμα νά ζοΰν καί νά έκφράζουν έλευθέρως καί άνενοχλήτως τάς σκέψεις καί τά διανοήματά των. Συλλογιζόμεθα τόν Ζάν Ζιρωντοΰ, τόν Έρρίκον Μάνν, τόν Λυόν Φαιχβάνιερ, όλους έκείνους τούς Γερμανούς οί όποίοι είχον εΰρει άσυλον άπό τάς διώξεις τών Ναζί είς τήν πατρίδα μας. Σήμερον οί άνθρωποι αΰτοί δέν ήμποροΰν νά ζήσουν είς τήν Γαλλίαν. Διότι έκτός άπό τήν ήτταν ή Πατρίς μας ύπέστη καί κάτι χειρότερον: ύπεχρεώθη νά έγκαταλείψη τάς άρχάς έκείνας τής άνοχής πάσης σκέψεως καί πάσης έκδηλώσεως τάς άρχάς τής φιλοξενίας πού άπετέλουν τό μεγαλεΐον της.

Τήν 27ην τοΰ παρελθόντος Ίουνίου ό Πέτερ Μασλόφσκι έδημοσίευεν είς τήν Νέαν Ύόρκην ένα άρθρον ύπό τόν τίτλον «ή Γαλλία λείπει άπό τόν κόσμον».

Σήμερον ή Άμερική προσπαθεΐ νά προστατεύση τήν κληρονομίαν τής Γαλλίας. Πρός αΰτήν έστράφησαν όλοι έκεΐνοι, όσοι άπό τής πρώτης ήμέρας άντελήφθησαν ότι δέν θά ήδύναντο νά ζήσουν ύπό τό καθεστώς τής νέας τάξεως. Πρός τάς Ήνωμ. Πολιτείας στρέφονται άκόμη καί όλοι έκεΐνοι όσοι προσπάθησαν νά φύγουν καί δέν τό κατώρθωσαν. Μεταξύ έκείνων οί όποίοι έφθασαν έκεΐ άναφέρομεν τόν Ζιρωντού, τόν Ζύλ Ρωμαίν, τόν Ζώρζ Μπερνανό, τόν Έρρίκον Μπερνστάϊν, τόν Έρρίκον Φοσιγιόν, τόν Καρρέ.

Πολλοί άλλοι έτράπησαν πρός τήν λατινικήν Άμερικήν. Ό Άντώνιος ντέ Σαίν-Έξυπερύ εΰρίσκεται είς τήν Λισσαβώνα, όπου ώσαύτως εΰρίσκεται καί ό Λουΐ Ρονζιέ.

Πολλοί δημοσιογράφοι έγκατέλειψαν μεταξύ των άλλων τήν Γαλλίαν, οί Ίωσήφ καί Γεώργιος Κεσσέλ, ό Πιέρ Λαζάρεφφ τοΰ «Παρί Σουάρ», εΰρίσκονται είς τάς Ήν. Πολιτείας. Ό Έρρίκος ντέ Κεριλίς έφθασεν είς Νέαν Ύόρκην τόν παρελθόντα Αΰγουστον. Έκυκλοφόρησε, μάλιστα, ή φήμη ότι έπήγεν έκεΐ ώς άντιπρόσωπος τοΰ στρατηγοΰ ντέ Γκώλ.

Ή κυρία Γενεβιέβη Ταμπουΐ δέν ήτο φυσικά δυνατόν νά έλπίση είς τόν οίκτον τοΰ Χίτλερ. Κατώρθωσε νά φύγη, μαζί μέ τόν Ζερώ,—τόν γνωτόν σας «Περτινάξ». Ό τελευταΐος έμεινεν είς Λονδίνον. Ή Ταμπουΐ έπήγεν είς τήν Άμερικήν. Λέγεται ότι τό βιβλίον «Κατηγορώ», πού έδημοσιεύθη μέ τό όνομα Andrée Simonne όφείλεται είς τούς δύο των. Ό Άντρέ Μωρουά καί ό Φίλιππος Μπαρρές εΰρίσκονται είς Λονδίνον, όπου έπίσης εΰρίσκεται ή Εΰα Κιοσλ. Ό Άνδρέας Μαλρώ είναι αίχμάλωτος. Περί τοΰ Άνδρέα Ζίντ δέν ύπάρχουν πληροφορίαι. Οΰτε περί τοΰ Ίουλιανοΰ Μπενντά.

Πλεΐστοι Παρισινοί διανοούμενοι κατέφυγον είς τήν μή κατεχομένην ζώνην. Είς τά πέριξ τοΰ «Ξενοδοχείου τοΰ Πάρκου» συναντά κανείς πολλούς. Καθένας όπ' αΰτούς φιλοδοξεΐ νά γίνη ό Φραδιάρ τοΰ νέου καθεστώτος. Ό κ. Πιέρ Ντομινίκ, ό όποίος ύπήρξεν άρχισυντάκτης τής «Δημοκρατίας» κατέχει αΰσιαστικώς—χωρίς νά έχη τόν τίτλον—τήν θέσιν τοΰ Διευθυντοΰ τής Ύπηρεσίας Πληροφοριών.

◆

Ό τύπος, έν ταύτοις, έν τώ συνόλω του προετίμησε τό Παρίσι. Ό Ζάν Λυσέρ--ό πατέρας τής Κορίννας, τής διασήμου ήθοποιοΰ—ό όποίος ήτο μέλος τής όργανώσεως «Γαλλία—Γερμανία», έπήρε τό μέρος των κατακτητών. Μάλιστα, ήρχισε νά έπιτίθεται καί κατά τοΰ Βισύ. Ένα άπό τά τελευταία του άρθρα κατηγορεΐ τάν κυβέρνησιν τοΰ Βισύ, ότι άντιδρά είς τήν γαλλογερμανικήν συνεργασίαν. Ό Ζάν Φοντενουά, ό όποίος διηύθυνεν άλλοτε τό γραφεΐον τοΰ «Χαβάς» είς τήν Σαγγάην, ύπετάγη ώσαύτως είς τούς κατακτητάς. Ό άνθρωπος αΰτός έχει κάπως περίεργον σταδιοδρομίαν. Έζησεν είς την Ρωσσίαν. Διετέλεσεν ύπάλληλος τής κυβερνήσεως τοΰ Τσάγκ Κάϊ Σέκ. Έπιστρέψας είς την Γαλλίαν έγένετο διευθυντής τοΰ Πρακτορείου Ειδήσεων Φουρνιέ. Κατόπιν παρητήθη διά νά καταταγή είς τόν Φινλανδικόν στρατόν την έποχήν τοΰ ρωσσικοΰ πολέμου. Φαίνεται ότι έχει καί αΰτός, όπως οί πλείστοι των Γάλλων άστών τόν πανικόν τοΰ κομμουνιστικοΰ κινδύνου. Είς την ιδικήν του κατηγορίαν άνήκει ό Ζάν Φαγιάρ, διευθυντής τοΰ «Καντίντ» ό Πιέρ Γκαξότ, ό όποίος φανατικός μοναρχικός, έκπλήσσεται διότι δέν γίνεται λόγος περί έπαναφοράς τής Μοναρχίας, την στιγμήν άκριβώς—λέγει—πού έπίκειται ή παλινόρθωσις. Είς τόν αΰτόν κύκλον άνήκει ό Ρομπέρτ Μπώ Πλάν τής «Ίλλουστρασιόν», ό Ραΰμόν Ρεκουλί καί όλον τό έπιτελεΐον τοΰ «Je suis partout».

Οί Καμίλλ Μωκλαίρ, Άμπέλ Μπονάρ, Έρρίκος Μπορντώ είναι φανατικοί όπαδοί τής κυβερνήσεως τοΰ Βισύ.

Ό Μπονάρ κάμνει διαλέξεις είς την Γαλλικήν Κωμωδίαν. Ό Μπορντώ έδημοσίευσεν ένα βιβλίον περί τοΰ Στρατάρχου. Ό Μπιντού ένα βιβλίον περί τών γεγονότων τοΰ Ίουνίου. Ό Λουΐ Ζιγιέ ένα βιβλίον κατά τής Άγγλίας—άφοΰ προηγουμένως έδείπνησεν είς τό τραπέζι των Βασιλέων της.

Ό Σασά Γκιτρύ, ό όποίος είχε χαλάσει τόν κόσμον όταν έπεσκέφθη τό Παρίσι ό Βασιλεύς Γεώργιος καί ή Βασίλισσα Έλισάβετ παριστάνει τόν παληάτσο έμπρός είς τούς Γερμανούς!

Αί άπαιτήσεις τής Γενεβιέβης

ΟΛΙΓΟΣΤΙΧΑ

*** Ό πόλεμος στήν θάλασσα άπό την θάλασσα καί είς τόν άέρα συνεχίζεται καί θά έντείνεται διαρκώς μεταξύ των άντιμαχομένων μεγάλων δυνάμεων.

— Ήμεΐς μόνον έχουμε καί την ξηρά έμεΐς τό μικρό Κράτος πού κάνουμε πολύ πιό μικρούς τούς Ίταλούς.

— Ό έχθρός μας δέν στηρίζει πουθενά έλπίδες.

— Γι' αΰτό άγωνίσθηκε μέ τίς άντεπιθέσεις νά μάς έκτοπίση άπό τίς θέσεις πού τοΰ πήραμε.

— Ήττάται καί θά ήττάται αΰτός συνεχώς καί στήν ξηρά καί στόν άέρα καί στήν θάλασσα.

— Ή Πατρίς μας γρήγορα θ άπολαΰση τούς καρπούς τής νίκης.

*** Άρκετοί ψεΰτες πιάσθηκαν σήμερα πού μάς κοπανοΰσαν πώς ξυπνοΰσαν πολύ πρίν ξημερώση.

— Αΰτό διεπιστώθη είς ένα κέντρον πού είχε μαζευθή πολύς κόσμος.

— Ώρες όλόκληρες κοιμοΰνται καί κάνουν τόν άνήσυχο.

*** Μέ τόν ήλιο μαλάκωσεν ό καιρός.

— Ζεστάθηκε ή πλάτη μας ύστερα άπό το κρύο των τελευταίων ήμερών.

Γκιτρύ—μόλις είναι ή καθυμένη είκοσι έτών καί δέν ξεΰρει τίποτε άλλο άπό τό γλέντι—δέν τοΰ έπιτρέπουν οΰτε στοιχειωδώς την άξιοπρέπειάν του.

Ό κ. Πώλ Μοράν, όνομασθείς άντιπρόσωπος τής κυβερνήσεως τοΰ Βισύ είς τό Λονδίνον, έγκατέλειψε την βρεττανικήν πρωτεΰουσαν άπό τοΰ παρελθόντος Σεπτεμβρίου διά νά κάμη ένα ταξίδι συγκεντρώσεως. Έκτοτε όμως δέν έπέστρεψεν είς την θέσιν του. Φαίνεται ότι άπέτυχεν είς την προσπάθειάν του νά καταστήση νοητάς είς τό Βισύ τάς άγγλικάς άντιλήψεις.

Γραμματεύς τής έν Λονδίνω πρεσβείας μας κατά την περίοδον 1914—1916, είχε συγκεντρώσει πρό καιροΰ τάς έλπίδας όλων έκείνων τών όλονέν καί περισσοτέρων, οί όποίοι βλέπουν είς την άνασΰνδεσιν τής άγγλογαλλικής φιλίας την μόνην σωτηρίαν άπό τά δεινά μας. Ή θέσις τοΰ συγγραφέως τοΰ «Άνοικτόν την νύκτα» όμοιάζει πολύ πρός την διαθεσιμότητα.

Μία άπό τάς πλέον έκλεκτάς φυσιογνωμίας τοΰ παρισινοΰ δημοσιογραφικοΰ κόσμου — ό Πώλ Ζαντιζών — άλλοτε άνταποκριτής τοΰ «Χρόνου» έν Ρώμη, αίτήσει τής φασιστικής κυβερνήσεως, ή όποία δέν τοΰ συνεχώρησε τά άρθρα του διά τάς άποικιακάς της βλέψεις, έχει έξορισθή είς μίαν άγρέπαυλιν.

Έννοεΐται ότι ύπάρχουν καί άλλοι πολλοί καταδιωκόμενοι. Όσον άφορά τούς έβραϊκής καταγωγής διανοουμένους ή τύχη τών πλείστων άγνοεΐται.

PAUL COURTELET

ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΗΣ ΡΩΜΗΣ

ΗΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ ΤΩΝ „ΑΝΘΡΩΠΩΝ" ΠΟΥ Ο ΜΟΥΣΟΛΙΝΙ

ΕΦΙΛΟΔΟΞΗΣΕ ΝΑ ΜΙΜΗΘΗ

ΘΗΡΙΑ ΚΑΙ ΘΗΡΙΑ

Τά δυστυχισμένα πλάσματα, πού σφάζανε καί ξεκοιλιάζανε τό ένα τ' άλλο μέσα στό στίβο τοΰ άμφιθεάτρου γιά νά εΰφραίνεται ή «εΰγενικιά» ψυχή τών Ρωμαίων (άρχόντων, λαοΰ άριστοκρατίας καί γυναικών), ήσαν ή δοΰλοι άγορασμένοι ή αίχμάλωτοι πολέμου ή φτωχοί άνθρωποι καταδικασμένοι σέ θάνατο. Άλλ' όλοι αΰτοί γιά νά εΰχαριστήσουνε τό «νοΰμον κοινόν» έπρεπε νά παίζουν καλά τό ρόλο τους, έπομένως έπρεπε πρίν παρουσιαστοΰνε στό στίβο νά έχουνε σπουδάσει τό ρόλο τους. Γι' αΰτόν τόν λόγο πολύ νωρίς δημιουργηθήκανε σχολές μονομάχων, άπ' όπου βγαίνανε... διπλωματοΰχοι φονιάδες. Στήν άρχή διάφοροι πλούσιοι άριστοκράτες άγοράζανε άπό τά σκλαβεπάζαρα τά πιό καλοφτιαγμένα παλληκάρια, τά ώπλίζανε, τά γυμνάζανε καί τά χρησιμοποιοΰσανε γιά διάφορες δουλειές: γιά σωματοφύλακες στό δρόμο καί στήν Άγορά, γιά μπράβους στίς έκλογές καί γιά καταδίκους σέ γιορτάδες, πού ώργανώνανε οί ΐδιοι μέ τό σκοπό νά διασκεδάσουνε τό λαό τών ψηφοφόρων. Άλλά τά αίματηρά αΰτά θεάματα τά άγάπησε τόσο ό λαός, ώστε έκτός άπό τούς άρχομανεΐς πολιτικούς κι' άπό τό κράτος, πού δίνανε δωρεάν αΰτές τίς παραστάσεις, διάφοροι ΐδιώτες έπιχειρηματίες ώργανώνανε μονομαχίες (πολλές φορές συνδυασμένες μέ θηριομαχίες) μέ είσιτήριο. Καί τότε οί «μονομαχοτρόφοι» κάμνανε χρυσές δουλειές: πουλοΰσανε ή νοικιάζανε στούς έπιχειρηματίες τούς γυμνασμένους σκλάβους κι' έτσι ή ύπόθεση αΰτή τών αίμάτων έγινε ύπόθεση χρημάτων, έπομένως έριζωσε σέ γερά θεμέλια.

Έκτός άπ' αΰτούς τούς μονομάχους έτρεφε καί γύμναζε καί τό κράτος στίς σχολές του. Ήταν ή 'Ηλιογάβαλος κ.τ.λ. κ.τ.λ., όλοι αίχμάλωτοι πολέμου ή καταδικασμένοι άπό τή δικαιοσύνη νά σκοτωθοΰνε μονομαχώντας «ad gladium damnati». Στίς σχολές αΰτές τά «μαθήματα» γινότανε μέ τά σκληρότερα βασανιστήρια καί τό βράδυ τούς δυστυχισμένους σπουδαστές τούς άλυσσοδένανε καί τούς κλειδώνανε μέσα στά σκοτεινά κελλιά τους. Ώστε οί μονομάχοι, όταν παρουσιαζόντανε στό θέατρο γιά νά σκοτωθοΰν, τό θεωρούσανε σάν ένα είδος λύτρωση άπό τά καθημερινά τους μαρτύρια. Είχανε όμως κι' ένα καλό στίς σχολές τους. Τούς τρέφανε μέ είδική τροφή γιά νά κάνουνε κρέατα γερά καί αΐμα πολύ. Γιατί, φανταστήτε, πόση άπονιά καί πόση ντροπή γιά τόν όργανωτή τοΰ θεάματος νά ξεκοιλιάζεται τό θΰμα καί νά μή γεμίζη ό τόπος μέ ποτάμια αΐμα!

Άλλά τί άπλοϊκό πράγμα φαίνονται οί μονομαχίες μπροστά στίς θηριομαχίες! Τί «άντρικιος» λαός θά ήτανε οί Ρωμαΐοι άν δέν μπορούσανε «νά ξεπερνάνε τόν έαυτό τους σέ άγριότητα!

Τίς θηριομαχίες, λένε, τίς πρωτόφερε στή Ρώμη ό Λεύκιος Μέτελλος, ό νικητής τών Καρχηδονίων. Αΰτός ξφερε άπό την Άφρική πολλά άγρια θηρία γιά νά τά έπιδείξη στό λαό (252 π.Χ.). Κατόπι όμως τά θηρία αΰτά δέν ξέρανε τί νά τά κάνουνε. Άλλά βρήκανε τή λΰση. Τ' άμολήσανε όλα μέσα στό άμφιθέατρο καί τά άφήσανε ν' άλληλοσπαραχτοΰνε. Τό θέαμα ήτανε πρωτοτυπώτατο καί πολύ «συγκινητικό» γιά την ψυχή τών άγριανθρώπων έκείνων. Καί γι' αΰτο άργότερα οί διασημότεροι «τύραννοι» τής Ρώμης: ό Σύλλας, ό Πομπήϊος, ό Καίσαρ ό Αΰγουστος, ό Καλιγούλας, ό Νέρων, ό Βεσπασιανός, ό Τίτος, ό Τραϊανός, ό Άδριανός, οί Άντωνίνοι, ό Μάρκος Αΰρήλιος, ό Ήλιογάβαλος κ.τ.λ. κ.τ.λ., όλοι την καλλίτεραν του μορφήν» καί ότι μεγάλη ίταλική νίκη πρέπει νά άναμένεται.

«Δέν πρέπει άφ' έτέρου νά λησμονήται, ότι ό Έλληνικός στρατός, ό όποίος σΰδέποτε ήτο ίδυνατόν νά έχη την άφθονίαν ύλικοΰ τοΰ Ίταλικοΰ στρατοΰ, είχεν όπίσω του την μοιραίαν κόπωσιν μιάς νικηφόρου άλλά δυσχεροΰς έπιθετικής έκστρατείας τεσσάρων καί πλέον μηνών, ύπό τρομεράς κλιματολογικάς καί γεωγραφικάς συνθήκας.

Παρ' όλα ταΰτα, ή μεγάλη Ίταλική προσπάθεια, ή μεγαλειτέρα ίσως έξ όσων άνελήφθησαν άπό τής άρχής τοΰ Έλληνοϊταλικοΰ πολέμου, κατέληξεν είς λαμπράν καί άναμφισβήτητον νίκην τοΰ Έλληνικοΰ Στρατοΰ.

«Δέν είνε άκόμη λεπτομερώς γνωσταί αί συνθήκαι, ύπό τάς οποίας διεξήχθη ή μάχη αΰτή. Άπό όσα γνωρίζομεν όμως, δυνάμεθα νά συμπεράνωμεν, ότι τό Έλληνικόν Στρατηγεΐον, τό όποίον έξειξε πάντοτε ένα εΰτυχή συνδυασμόν τόλμης καί συνέσεως, έτήρησε καί είς την περίπτωσιν αΰτήν, την μάλλον έπιβεβλημένην τακτικήν. Παρέταξε τάς δυνάμεις του καταλλήλως καί έτήρησε την πρώτην γραμμήν μέ άνάλογον άριθμόν δυνάμεων, αί όποίαι έπέδειξαν άληθώς ύπέροχον ήρωϊσμόν, συγκρατήσασαι όλην την Ίταλικήν πίεσιν καί άποκρούσασαι, μέ τρομεράς διά τούς Ίταλούς άπωλείας, όλας τάς έπιθέσεις των.

«Όταν αί πρώται έπιθέσεις, είς τάς όποίας τό Ίταλικόν Στρατηγεΐον έστήριζεν όλας τους τάς έλπίδας καί άπό τάς όποίας άνέμενεν άμεσα άποτελέσματα, άπέτυχον, έπέμειναν, έν τούτοις, είς τάς αίματηράς έπιθέσεις του, έχον άντικειμενικόν σκοπόν άνάλογον μέ έκεΐνον, πού είχαν οί Ρώσσοι είς τάς τελευταίας των έπιθέσεις τοΰ ίσθμοΰ τής Καρελίας: δηλαδή νά κουράση καί νά έξαντλήση την Έλληνικήν άντίστασιν. Άν, όμως, οί Ρώσσοι έπέτυχον τότε, οί Ίταλοί δέν έπέτυχον τώρα. Άντιθέτως, ύπέστησαν τρομεράς άπωλείας, αί όποίαι, κατ

Τελευταῖαι Εἰδήσεις καὶ Τηλεγραφήματα

ΟΙ ΒΡΕΤΤΑΝΟΙ ΣΤΡΑΤΗΓΟΙ
Κ. Κ. ΟΥΕΪΒΕΛ ΚΑΙ ΝΤΗΛ ΣΥΝΕΧΑΡΗΣΑΝ ΤΟΝ ΑΡΧΙΣΤΡΑΤΗΓΟΝ Κ. ΠΑΠΑΓΟΝ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΘΡΙΑΜΒΟΥΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΜΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 22.— Ἐκ μέρους τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Βρεττανικοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Ἐπιτελείου στρατηγοῦ κ. Ντήλ καὶ τοῦ Διοικητοῦ τῶν βρεττανικῶν δυνάμεων τῆς Μ. Ἀνατολῆς στρατηγοῦ κ. Οὐέϊβελ ἀπεστάλη πρὸς τὸν Ἀρχιστράτηγον Παπάγον τὸ κάτωθι τηλεγράφημα:

«Μετὰ μεγάλου θαυμασμοῦ ἐπληροφορήθημεν τὴν ὑπέροχον ἐπιτυχίαν, τὴν ὁποίαν ὁ ἡρωϊκὸς ἑλληνικὸς στρατὸς κατήγαγεν ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν σας ἐναντίον πολλῶν καὶ σφοδρῶν ἐπιθέσεων τοῦ ἐχθροῦ εἰς τὴν Ἀλβανίαν. Ἀπευθύνομεν εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ στρατιώτας σας τὰ εἰλικρινῆ μας συγχαρητήρια ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ὑπεροχων ἐπιτυχιῶν αἵτινες προοιωνίζονται καλὸν διὰ τὸ μέλλον. Δυνάμεθα ἐπίσης νὰ ἐκφράσωμεν τὸ πόσον ηὐχαριστήθημεν ἐκ τοῦ ὅτι ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας Γεώργιος ΣΤ' ὡς ἐπαρασημοφόρησεν ὡς δεῖγμα τῆς ἐκτιμήσεώς Του διὰ τὰς μεγάλας ὑπηρεσίας σας, ὄχι μόνον πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν κοινὴν νίκην καὶ τὴν ἐλευθερίαν. Σᾶς στέλλομεν τὰς καλλιτέρας μας εὐχὰς διὰ τὸ μέλλον.»

Ὁ Ἀρχιστράτηγος κ. Παπάγος ἀπήντησε διὰ τοῦ κατωτέρω τηλεγραφήματος:

«Τὰ ὑμέτερα συγχαρητήρια διὰ τὰς τελευταίας νίκας τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ ἐπλήρωσαν τὴν ψυχήν μου ἀπὸ συγκίνησιν καὶ ὑπερηφάνειαν.

Εἶνε διπλῆ ἡ χαρὰ ἡμῶν διότι παραλλήλως πρὸς τὰς ἐπιτυχίας τῶν Ἑλλήνων, οἱ Βρεττανοὶ στρατιῶται ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν σας ἔγραψαν κατὰ τὰς τελευταίας ἰδίως ἡμέρας νέας σελίδας δόξης εἰς βάρος τοῦ κοινοῦ ἐχθροῦ. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ σᾶς παρακαλῶ νὰ δεχθῆτε τὰ ὁλόψυχα συγχαρητήριά μου διὰ τοὺς θριάμβους τῶν αὐτοκρατορικῶν δυνάμεων εἰς Μπερμπέρα καὶ ἀλλαχοῦ τοῦ Ἀφρικανικοῦ μετώπου.

Ἡ τιμὴ ἧτις μοὶ προσεγένετο ἀπὸ τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα τῆς Ἀγγλίας, ἀντανακλᾶ ἐφ' ὁλοκλήρου τοῦ μαχομένου Ἑλληνικοῦ στρατοῦ καὶ χαλυβδώνει τὴν πίστιν του ἐπὶ τὴν τελικὴν νίκην τῆς ἐλευθερίας. Παρὰ τὸ πλευρόν σας ἀτενίζομεν πρὸς τὸ μέλλον μὲ τὴν φωτεινοτέραν αἰσιοδοξίαν».

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΟΥ ΓΕΝ. ΣΤΡΑΤΗΓΕΙΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ 21.—Πολεμικὸν ἀνακοινωθὲν ὑπ' ἀριθ. 146 τῆς 21ης Μαρτίου 1941.

«Δράσις περιπόλων καὶ πυροβολικοῦ. Ἐχθρικὴ ἐνέργεια δι' ἁρμάτων ἀπεκρούσθη, καταστραφέντος ἑνὸς ἅρματος».

Ἐκ τοῦ Γενικοῦ Στρατηγείου

ΟΙ ΙΤΑΛΟΙ ΕΒΟΜΒΑΡΔΙΣΑΝ ΤΗΝ ΠΡΕΒΕΖΑΝ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΧΑΣ ΤΗΣ ΧΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΛΕΣΒΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ, 21.— Τὸ Ὑφυπουργεῖον Δημοσίας Ἀσφαλείας ἀνακοινοῖ τὰ ἑξῆς:

«Ἡ ἐχθρικὴ ἀεροπορία ἐβομβάρδισε χθὲς τὴν Πρέβεζαν μὲ ἀποτέλεσμα τὸν φόνον ἑνὸς ἐργάτου καὶ μικρὰς ζημίας εἰς οἰκήματα.

»Βόμβαι ἐρρίφθησαν καὶ εἰς περιοχὴν Χίου καὶ Μιτυλήνης ἄνευ θυμάτων καὶ μὲ ἀσημάντους ζημίας».

ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΚΡΙΣΙΣ
ΕΞΕΡΡΑΓΗ ΕΙΣ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑΝ
ΠΑΡΗΤΗΘΗΣΑΝ ΤΡΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΟΙ
ΟΙ ΛΟΓΟΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΩΣ ΤΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 22 (Α.Π.)—Τὸ Ρώϋτερ πληροφορεῖται ἐκ Βελιγραδίου ὅτι κατὰ τὴν «Βρέμε» εἰς τὸ χθεσινὸν μακρὸν ὑπουργικὸν συμβούλιον συνεζητήθησαν ὅροι ἀφορῶντες ἐπικειμένην συμφωνίαν μεταξὺ Γιουγκοσλαυΐας καὶ Γερμανίας κατὰ τοὺς ὁποίους θὰ προσεχώρει μὲν ἡ Γιουγκοσλαυΐα καὶ Γερμανίας κατὰ τοὺς ὁποίους θὰ προσεχώρει μὲν ἡ Γιουγκοσλαυΐα εἰς τὸ τριμερὲς σύμφωνον ἀλλὰ ἄνευ στρατιωτικῶν ὑποχρεώσεων, ἄνευ δηλαδὴ παροχῆς ἀδείας διελεύσεως διὰ τοῦ ἐδάφους της στρατευμάτων κλπ.

Ἐν σχέσει πρὸς τὴν εἴδησιν ταύτην ὁ διπλωματικὸς συνεργάτης τοῦ Ρώϋτερ λέγει ὅτι ὅλαι αἱ σχετικαὶ πρὸς τοὺς ὅρους τῆς συμφωνίας ταύτης πληροφορίαι προέρχονται ἀπὸ γερμανοφίλους κύκλους τοῦ Βελιγραδίου καὶ εἶναι τοὐλάχιστον πρόωροι.

Διδομένου τοῦ προσανατολισμοῦ τῆς γιουγκοσλαυϊκῆς κυβερνήσεως καὶ τῆς σταθερᾶς στάσεως τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐνισχυομένης ἀπὸ τὸ σταθερὸν ρεῦμα τῆς δημοσίας γνώμης, ἐλάχιστοι ὑπάρχουν πιθανότητες ὅτι δυνατὸν νὰ γίνουν ἀπὸ τὴν Γιουγκοσλαυΐαν παραχωρήσεις ὡς αἱ ὑπὸ τῆς «Βρέμε» ἀναφερόμεναι.

ΥΠΟΥΡΓΙΚΗ ΚΡΙΣΙΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 22. (Α.Π.)—Τὸ Ρώϋτερ μεταδίδει τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα ἐκ Βελιγραδίου:

Νέα πολιτικὴ κρίσις παρουσιάσθη. Οἱ ὄπισθεν συμβιβαστικοὶ ὅροι τῆς Γερμανίας προεκάλεσαν διάσπασιν εἰς τὴν κυβέρνησιν. Τοῦτο ἀπεκαλύφθη ἀφοῦ δὶς ἐντὸς 24 ὡρῶν συνῆλθε τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον. Ὁ ἀντιβασιλεὺς Παῦλος ἐδέχθη τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τσφέτκοβιτς καὶ τὸν ἀντιπρόεδρον κ. Μάτσεκ τὸ ἀπόγευμα τῆς χθὲς Παρασκευῆς πρὸς μελέτην τῆς περαιτέρω ἐξελίξεως. Τρεῖς ὑπουργοὶ παραιτήθησαν ἤδη, ἀγγέλλεται δὲ ὅτι καὶ εἷς ἄλλος εἶνε ἕτοιμος νὰ παραιτηθῇ, διότι ἀνθίστανται εἰς τὴν παραδοχὴν τῶν γερμανικῶν ὅρων.

Ἐγνώσθη ὅτι αἱ τελευταῖαι προτάσεις τῆς Γερμανίας ἀποτελοῦν μέσην λύσιν μεταξὺ τοῦ τριμεροῦς συμφώνου καὶ τοῦ συμφώνου φιλίας τὸ ὁποῖον εἶχε προτείνει ἡ Γιουγκοσλαβία. Ἐννέα μέλη τῆς κυβερνήσεως περιλαμβανομένου τοῦ Μάτσεκ ὁ ὁποῖος εἶνε ἀρχηγὸς τοῦ Κροατικοῦ κόμματος καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν κ. Μάρκοβιτς, ἐνῶ οὗτοι τὴν ἀποδοχὴν τῶν γερμανικῶν ὅρων εἶνε ὁ ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας κ. Σουμπρίλοβιτς, ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης κ. Κωνσταντίνοβιτς καὶ ὁ ὑπουργὸς τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας κ. Καντισαβλίεβιτς. Ὁ ὑπουργὸς τοῦ Ἐφοδιασμοῦ κ. Ρότιτς εἶνε ἐπίσης ἕτοιμος νὰ παραιτηθῇ ἐάν γίνουν δεκτοὶ οἱ γερμανικοὶ ὅροι.

Λόγω τῆς μετὰ πολυώρους συζητήσεως διασπάσεως τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ὁ ἀγὼν μετεφέρθη ἤδη εἰς τὰ Ἀνάκτορα ὅπου ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τσβέτκοβιτς καὶ ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Μάτσεκ ἔσχον μακρὰς συζητήσεις μὲ τὸν Ἀντιβασιλέα Παῦλον.

Καθ' ὃν χρόνον οἱ ἀνωτέρω εὑρίσκοντο ἀκόμη εἰς τὰ Ἀνάκτορα ἐγνώσθη ὅτι πρόκειται νὰ γίνῃ δεκτὸς εἰς ἀκρόασιν ὑπὸ τοῦ Ἀντιβασιλέως καὶ ὁ ἡγέτης τοῦ Σλοβενικοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος κ. Κούλοβετς ἐντὸς τῆς σήμερον.

Αἱ τελευταῖαι εἰδήσεις ἐπιβεβαιοῦν ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν στρατηγὸς Πέτιτς δὲν ἔλαβε μέρος εἰς τὰς συζητήσεις τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου καὶ ὅτι οἱ ἡγέται τῆς ἀντιπολιτεύσεως οἱ ὁποῖοι φυσικὰ δὲν ἀντιπροσωπεύονται εἰς τὴν κυβέρνησιν ἀντιτίθενται ὁμοφώνως εἰς τὴν ἀποδοχὴν τῶν ὅρων τοὺς ὁποίους θεωροῦν ὡς ἀποτελοῦντας ὑποδούλωσιν εἰς τὴν Γερμανίαν.

ΟΙ ΗΓΕΤΑΙ ΕΝΑΝΤΙΟΙ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 22. (ΑΠ.)—Τὸ Ρώϋτερ πληροφορεῖται ἐκ Βελιγραδίου ὅτι ἐν περιπτώσει ἀνασχηματισμοῦ τῆς γιουγκοσλαβικῆς κυβερνήσεως ὅλοι οἱ ἡγέται τῶν κομμάτων τοὺς ὁποίους θὰ συνεβουλεύετο ὁ Ἀντιβασιλεὺς διακεῖνται ἐχθρικῶς πρὸς τὴν Γερμανίαν ἢ εἶνε οὐδέτεροι.

ΗΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ
ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΠΟΥ Ο ΜΟΥΣΟΛΙΝΙ ΕΦΙΛΟΔΟΞΗΣΕ ΝΑ ΜΙΜΗΘΗ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

κολα νὰ καταδικάζουν σὲ θάνατο —κυρίως τοὺς πληβείους καὶ τοὺς ξένους.

Ἀλλὰ ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς μεγάλωνε πολύ, ὥστε νὰ ὑπάρχῃ τροφὴ γιὰ ὅλες τὶς ἑκατοντάδες τῶν θηρίων χάρη στὴ φιλότιμη συνήθεια μερικῶν στρατηγῶν νὰ ρίχνουνε τοὺς ἐχθρούς αἰχμαλώτους στὸ στίβα ἢ τοὺς δικούς των λιποτάχτες στρατιῶτες. Τὴν τιμωρία αὐτὴ τῶν λιποταχτῶν τὴν ἐσοφίστηκε πρῶτος «ὁ σορώτατος» Αἰμίλιος Παῦλος, ὅπως τὸν ἀποκαλεῖ ὁ Ἀπετανός, ὁ Αἰμίλιος Παῦλος, τὸ καμάρι τοῦ Πολυβίου καὶ τοῦ Πλουτάρχου,—ἕνας ἀπὸ τοὺς πιὸ ἀκέραιους ἀντιπροσώπους τῆς παλιᾶς ρωμαϊκῆς ἀρετῆς, αὐτός, ποὺ ἔκαψε πενῆντα πολιτεῖες τῆς Ἠπείρου καὶ σκλάβωσε 100.000 ἀνθρώπους!

Ὁ Τίτος μετὰ τὴν ἅλωση τῆς Ἱερουσαλὴμ ἔστειλε ὅλους τοὺς αἰχμαλώτους, ποὺ εἶχανε περάσει τὰ δεκαεφτὰ στὶς διάφορες πολιτεῖες τῆς Ἀνατολῆς γιὰ νὰ τοὺς ρίξουνε στὰ θηρία. Ὁ Νέρων ἔστειλε κατὰ χιλιάδας στὰ θηρία τοὺς χριστιανούς, ὅπως κι' ὅλοι οἱ ἄλλοι διῶχτες τῆς νέας θρησκείας αὐτοκράτορες. Ὅλοι αὐτοὶ ὅμως οἱ dammati ad bestias ἦσαν ἄνθρωποι χωρὶς πολιτικὴ ὑπόσταση. Οἱ αὐτοκράτορες ὅμως ριχνονε στὰ ἰκρια καὶ εὐγενεῖς—καὶ μάλιστα συγκλητικούς, τοὺς «τελειότατους πατέρες τῆς πολιτείας»!

Αὐτὰ ἦτανε τὰ δημόσια θεάματα ποὺ ἀποτελούσανε τὸ πνευματικὸ σχολεῖο τοῦ ρωμαϊκοῦ λαοῦ ἐπὶ αἰῶνες. Στὴν Ἑλλάδα τὸν ἴδιο καιρὸ τὸ ἀπολλώνιο καὶ τὸ διονυσιακὸ πνεῦμα, ἡ γαλήνη τῆς σκέψης κι' ὁ ἐνθουσιασμὸς τῆς καρδιᾶ, δίνανε στὴν Ὀλυμπία τοὺς ἀγῶνες τους στεφανίτες (γιὰ [illegible] τῆς ἀγριλιᾶς) καὶ στὴν Ἀθήνα τὴν «Ὀρεστεια» τοῦ Αἰσχύλου. Ἡ σύγκριση αὐτὴ δὲν χρειάζεται σχόλια.

Κ. Β.

ΚΑΛΟΥΝΤΑΙ ΝΕΟΙ ΕΦΕΔΡΟΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ ΤΟΥ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ 22—Διὰ διαταγῆς τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν καλοῦνται οἱ κάτωθι ἐφεδροι ἐξ ἐφέδρων ἀξιωματικοὶ τοῦ πυροβολικοῦ, καὶ διατίθενται ὡς ἀκολούθως:

Λοχαγοί: Κ. Χαρατσῆς, Θ. Καλιάτσος, Ἀντ. Θεολόγης, Γ. Γιαννόπουλος, Σπ. Μαυρίκος, Ι. Μακρῆς, Β. Βελλόπουλος, Ε. Παπαφιλιόπουλος, Κ. Ζωντανός.

Ὑπολοχαγοί: Β. Κομπορόζος, Ν. Σαριδάκης, Ἀνθυπολοχαγὸς Παντ. Γυφτόπουλος ἢ Γύφτος.

Εἰς τὴν διάθεσιν διευθύνσεως πυροβολικοῦ ὑπουργείου Στρατιωτικῶν:

Λοχαγοί: Δημ. Σωτικόπουλος, Μιχ. Μπάκουλης. Ὑπολοχαγὸς Α. Χασάκης. Ἀνθυπολοχαγοί Π. Πάλλης, Μιλτ. Σμπαρούνης.

Τὰ φρουραρχεῖα Ἀθηνῶν, Θεσσαλονίκης, Χαλκίδος, Πατρῶν καὶ Ναυπλίου νὰ χορηγήσωσιν εἰς τούτους φύλλα πορείας ἢ μεταβάσεως διὰ τὰς εἰς ἃς τοποθετοῦνται μονάδας.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ
ΚΑΤΑΔΙΚΑΙ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

Κατὰ τὴν δικάσιμον τῆς 18ης Μαρτίου ἐ. ἔ. ἐπεβλήθησαν αἱ κάτωθι ποιναὶ ὑπὸ τοῦ Ἐκτάκτου Στρατοδικείου Θεσσαλονίκης.

Εἰς τὸν ἰδιώτην Ἰωαννίδην Νικόλαον ἐπὶ κλοπῇ φυλάκισις 1 ἔτους.

Εἰς τὸν ἰδιώτην Ἐλευθερίου Δημήτριον ἐπὶ ἀπειθείᾳ εἰς Διαταγὴν Στρατ. Ἀρχῆς φυλάκισις 8 ἡμερῶν.

Εἰς τὸν ἰδιώτην Χαΐταν Θεόδωρον ἐπὶ παραβάσει τοῦ Νόμου 4841 «περὶ αὐτοκινήτων» κυκλοφορίας αὐτῶν κλπ. ἐρήμην φυλάκισις 10 ἡμερῶν καὶ χρηματικὴ ποινὴ δραχ. 500.

Εἰς τὸν ἰδιώτην Ραμαντανίδην Δημήτριον ἐπὶ παραβάσει τοῦ νόμου 4841 «περὶ αὐτοκινήτων» κυκλοφορίας αὐτῶν κλπ. φυλάκισις 10 ἡμερῶν καὶ χρηματικὴ ποινὴ δρχ. 200 ἧς ἡ ἔκτισις ἀνεστάλη ἐπὶ τριετίαν.

Εἰς τὸν ἰδιώτην Ταβλαμπόν Μιχαὴλ ἐπὶ παραβάσει τοῦ Ἀναγ. Νόμου 1984)39 «περὶ ὀργανώσεως τῆς πολιτικῆς καὶ οἰκονομικῆς ἐπιστρατεύσεως τῆς χώρας» φυλάκισις 10 ἡμερῶν.

Εἰς τὸν ἰδιώτην Χατζηπασχάλην Δημήτριον, ἐπὶ παραβάσει τοῦ Α.Ν. 1084)39 «περὶ ὀργανώσεως τῆς χώρας φυλάκισις ἑνὸς μηνός.

Ἐκ τῆς Διευθύνσεως Δικαστικοῦ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΑΝΕΡΓΩΝ ΕΜΠΟΡΟΫΠΑΛΛΗΛΩΝ

Ἡ "Ἑνωσις Ἐμποροϋπαλλήλων Θεσσαλονίκης δι' ἀνακοινωθέντος της καλεῖ ἐπειγόντως πάντα τὰ ὀργανωμένα ἄνεργα μέλη αὐτῆς, ὅπως προσέλθουν τὸ ταχύτερον καὶ μέχρι τῆς 24.3.41 εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἑνώσεως (Μέγαρον Ἐρνατικῆς Ἑστίας) κομίζοντες τὸ ἀσφαλιστικὸν βιβλιάριον Ι. Κ. Α. ἵνα ἐγγραφῶσι εἰς τοὺς καταρτιζομένους πίνακας, προκειμένου νὰ χορηγηθῶσι εἰς αὐτὰ μερίδες συσσιτίου.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΕΙΣ Ε. Ο. Ν. ΘΗΛΕΩΝ ΘΕΣΣΑΝΟΝΙΚΗΣ

Καλοῦνται ἅπασαι αἱ Φαλαγγίτισσαι τῆς πόλεώς μας ὅπως διέλθουν ἐκ τῶν Γραφείων τῆς οἰκείας Φάλαγγος αὐτῶν τὴν 22αν Μαρτίου καὶ κατὰ τὰς ὥρας 5-7 μ.μ.

Ἐκ τῆς Περιφ. Διοικήσεως

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ Ο Ε. Α.

Λόγω ἀφίξεως τοῦ κ. Νικήτα Δσκαλάκη Γενικοῦ Διοικητοῦ τῆς ΟΕΑ μετὰ τῶν ἐπιτελῶν του ἐν τῇ πόλει μας παρακαλοῦνται ἅπαντες οἱ κ. κ. ὁπαδοί, ὅπως προσέλθωσιν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ὀργανώσεως ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 5 1)2 καθ' ἣν θέλει ὁμιλήσῃ ὁ κ. Δασκαλάκης.

Ὁ Διοικητὴς τοῦ Κέντρου
Ταξιάρχης Χριστόπουλος

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΔΙΑΛΕΞΙΣ

Σήμερον Σάββατον 22αν τρέχ. καὶ ὥραν 6ην μ. μ. θὰ ὁμιλήσῃ ἐν τῷ Ἀμφιθεάτρῳ τοῦ Πανεπιστημίου ὁ καθηγητὴς τῆς Γεωλογίας κ. Μάξιμος Μαραβελάκης μὲ θέμα: «Οἱ καταστρεπτικοὶ σεισμοὶ τῆς Λαρίσης» μετὰ προβολικῶν εἰκόνων. Εἴσοδος ἐλευθέρα.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΑΙ ΕΚΠΟΜΠΑΙ

Στὴν ἀποψινὴ πανηγυρικὴ ἐκπομπὴ τῆς ΕΟΝ Θηλέων γιὰ τὴν μεγάλη μας Ἐθνικὴ Ἑορτὴ ποὺ πλησιάζει, θὰ ὁμιλήσῃ ὁ συνεργάτης τῆς ΕΟΝ κ. Δ. Σκούρας.

Ἐκ τῆς Περιφ. Διοικήσεως

ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΑΓΩΝΟΣ
— Δωρεαὶ πρὸς τὴν ΠΥΑΜ

Γ. Κουκάρας δραχ. 500. Σχολεῖον Λεπτοκαρυᾶς (Κατερίνης) 16 ζεύγη κάλτσες, 16 φανέλλες, 1 πουλόβερ, 5 ζεύγη γάντια, 1 περισκελαία, χαρτοφάκελλα, Ἀγοραναμία Λαγκαδᾶ 500 μπαστούνια ἐγχώρια, ἀνώνυμος 1 σεντόνι, 8 ζεύγη κάλτσες μάλλινες, κοινουργεῖς, ἀνώνυμος 2 ζεύγη κάλτσες μάλλινες καινουργεῖς.

Ἡ ΠΥΑΜ ἐκφράζει τὰς εὐχαριστίας της πρὸς ἅπαντας τοὺς ἀνωτέρω πατριώτας δωρητάς.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως τῆς ΠΥΑΜ)

ΓΑΜΟΙ

Εἰς τὸν ἀγαπητὸν μου φίλον καὶ γνωστὸν καλλιτέχνην κομμωτὴν τῆς πόλεώς μας "Αλκην Σιμώνην τελέσαντα τοὺς γάμους του μετὰ τῆς ἐπίσης γνωστῆς συναδέλφου του "Ολγας Παπαϊάννου εὔχομαι τὸν βίον ἀνέφελον.

Π. Κ.

ΑΠΩΛΕΣΘΗ προχθὲς πλησίον τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν 4ης Αὐγούστου—Μητροπόλεως πορτοφολάκι γυναικεῖον περιέχον 40 δραχμὰς καὶ τὴν ταυτότητα τῆς τῆς Εὐαγγελίας Βαρλάμη (Μητροπόλεως 73). Παρακαλεῖται ὁ εὑρὼν ὅπως κρατήσῃ τὰ χρήματα καὶ παραδώσῃ τὴν ταυτότητα **εἰς τὴν κάτοχόν της.**

ΑΙ ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑΝ
ΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 22 (Α. Π.)—Τὸ Ρώϋτερ πληροφορεῖται ἐκ Βισσὺ ὅτι ὁ ἐν Βελιγραδίῳ ἀνταποκριτὴς τοῦ γαλλικοῦ πρακτορείου εἰδήσεων τηλεγραφεῖ σχετικῶς μὲ τὴν στάσιν τῆς Γιουγκοσλαβίας ὅσα εἶνε ἤδη γνωστὰ ἀπὸ τῆς χθεσινῆς νυκτός, ἐπαναλαμβάνων τὰς εἰδήσεις περὶ τῶν συζητήσεων αἱ ὁποῖαι ἔλαβον χώραν μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς γιουγκοσλαβικῆς κυβερνήσεως καὶ τῆς ἐκδηλωθείσης εἰς τοὺς κόλπους της διαφωνίας μετὰ τὰ δύο ὑπουργικὰ συμβούλια.

Ἀναφορικῶς μὲ τὸν ὅρον τὸν περιλαμβανόμενος εἰς τὸ δημοσίευμα τῆς «Βρέμε» περὶ ἐγγυήσεως τῆς ἑδαφικῆς ἀκεραιότητος τῆς Γιουγκοσλαβίας ἐκ μέρους τῶν τριῶν δυνάμεων τοῦ ἄξονος, ὁ ἀνταποκριτὴς παρατηρεῖ ὅτι ἂν τοῦτο ἦτο ἀληθὲς, θὰ ἐσήμαινεν ὅτι ἡ Βουλγαρία καὶ ἡ Οὐγγαρία παραιτοῦνται ὅλων τῶν ἀξιώσεων τὰς ὁποίας εἶχον ἐπὶ γιουγκοσλαβικῶν ἐδαφῶν.

Ἐπαναλαμβάνεται καὶ σήμερον ἡ πληροφορία ὅτι κατὰ τὸ χθεσινὸν ὑπουργικὸν Συμβούλιον ὁ κ. Τσβέτκοβιτς ἐτήρησε στάσιν οὐδετέραν, δύο Σλοβένοι ὑπουργοὶ ἐφάνησαν διστακτικοί, ἐνῶ ἀπολύτως διεφώνησαν οἱ ὑπουργοὶ Γεωργίας Ζουμπρίνοβιτς, Δικαιοσύνης Κωνσταντίνοβιτς καὶ Προνοίας Μπουντεβίεβιτς οἱ ὁποῖοι ἐκηρύχθησαν ἐναντίον τῆς ἀποδοχῆς τῶν γερμανικῶν προτάσεων καὶ ὑπέβαλον τὰς παραιτήσεις των.

Τὸν λόγον ἔχει ἤδη ὁ ἀντιβασιλεὺς πρίγκηψ Παῦλος.

ΟΙ ΑΓΓΛΟΙ ΕΞΑΙΡΟΥΝ ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ
ΤΩΝ ΣΥΝΟΜΙΛΙΩΝ ΤΩΝ Κ.Κ. ΗΝΤΕΝ ΚΑΙ ΣΑΡΑΤΣΟΓΛΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 22. (ΑΠ).—Οἱ ἀγγλικοὶ σταθμοὶ ἐτόνιζον σήμερον τὸ ἄρθρον τῆς ἐν Λευκωσίᾳ ἐκδιδομένης ἀγγλοφώνου ἐφημερίδος «Ταχυδρόμος τῆ; Κύπρου» εἰς τὸ ὁποῖον τονίζεται ἡ σημασία τῆς ἐκεῖ συναντήσεως τοῦ Ἄγγλου καὶ τοῦ Τούρκου ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν.

«Εἶναι ἀκόμη πολὺ ἐνωρίς, λέγει ὁ ἀρθρογράφος, διὰ νὰ ἐκτιμήσῃ κανεὶς ὅλας τὰς συνεπείας τῆς συναντήσεως αὐτῆς. Ἀλλὰ δὲν εἶναι καθόλου ἀδιαιολόγητος ἡ ἐντύπωσις ὅτι ἡ 18 Μαρτίου καθ' ἣν διεξήχθη ἡ συνάντησις αὕτη, θὰ ἀσκήσῃ ἐπιδρασιν ἐπὶ τῆς ὅλης καταστάσεως ἐν Ἀνατολῇ».

Τὸ ἴδιον ἄρθρον λέγει περαιτέρω ὅτι εἰς τὴν ὑπουλον καὶ ἐντεχνον προπάθειαν ἡ ὁποία διεξάγεται διὰ σκοτίων μεθόδων ἐκδιαστικῶν πιέσεων καὶ ἀποσυνθετικῆς προπαγάνδας ἡ Μεγ. Βρεττανία ἀπαντᾶ διὰ τῆς εἰλικρινοῦς καὶ τιμίας διπλωματίας ἡ ὁποία ἐσημείωσεν ἤδη ἀξιολόγους ἐπιτυχίας.

Η ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΒΟΗΘΗΤΙΚΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ 22—Συμπληρωματικαὶ πληροφορίαι σχετικῶς μὲ τὴν ἀναθεώρησιν τῶν βοηθητικῶν καθορίζουν ὅτι ὅσοι ἐξ αὐτῶν δὲν παρουσιασθοῦν εἰς τὰς ἐπιτροπὰς ἀπαλλαγῶν πρὸς ἐπανεξέτασιν τῆς σωματικῆς των ἱκανότητος ἐντὸς τῶν ταχθεισῶν προθεσμιῶν θὰ λογισθοῦν αὐτοδικαίως ὡς ἱκανοί.

Ἐπὶ πλέον οὗτοι θὰ ὑποχρεωθοῦν νὰ καταταγοῦν ἀμέσως καὶ οὐχὶ τὴν 15ην Μαΐου, ὡς οἱ κανονικῶς ἐξεταθησόμενοι καὶ κριθησόμενοι ἱκανοί. Καθορίσθη ἐπίσης ὅτι κατὰ τὴν ἀναθεώρησιν δὲν θὰ ὑπάρξῃ μέση λύσις τῶν ἀναβολῶν κατατάξεως λόγῳ ὑγείας. Οἱ ἐξεταθησόμενοι δηλαδὴ ἢ θὰ κριθοῦν ἱκανοὶ ἢ θὰ παραμείνουν,ἐφ' ὅσον ἔχουν οὐσιώδεις λόγους, εἰς τὴν κατάστασιν τοῦ βοηθητικοῦ.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

Ἡ Διεύθυνσις Ἀστυνομίας Θεσσαλονίκης προσκαλεῖ: Πάντας τοὺς ὑποβαλόντας εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν της αἰτήσεις πρὸς πρόσληψίν των ὡς διερμηνέων τῆς Ἀγγλικῆς γλώσσης, ὅπως προσέλθωσιν εἰς τὸ Γραφεῖον Δημοσίας Ἀσφαλείας τῆς Δ)σεως (Μέγαρον Χ. Α. Ν.) καὶ λάβωσι γνῶσιν περὶ τοῦ: τρόπου ἐπανασυντάξεως τῶν αἰτήσεών των.

Ἐφεξῆς οἱ μέλλοντες νὰ ὑποβάλωσι τοιαύτας αἰτήσεις δέον νὰ ζητῶσι πρὸ τῆς συντάξεως τούτων, πληροφορίας παρὰ τοῦ ἰδίου Γραφείου τῆς Διευθύνσεως.

Θεσ)νίκη τῇ 22 Μαρτίου 1941

Ἐκ τῆς Δ)σεως Ἀστυνομίας

Ὑστάτη ὥρα

ΤΑ ΤΟΥΡΚΙΚΑ ΣΧΟΛΙΑ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΘΕΙΣΑΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΝ
ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΝ ΤΩΝ Κ. Κ. ΗΝΤΕΝ ΚΑΙ ΣΑΡΑΤΣΟΓΛΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 22. (Α.Π.).— Τὸ Ρώϋτερ πληροφορεῖται ἐκ Κων)πόλεως ὅτι αἱ συνομιλίοι ἐν Κύπρῳ τῶν κ. κ. Ἡντεν καὶ Σαράτσογλου ἐγένοντο εὐμενῶς δεκταὶ ἀπὸ τοὺς τουρκικὰς ἐφημερίδας.

Ἡ «Γενῆ Σαμπὰχ» γράφει

Αἱ λεπτομέρειαι, βεβαίως, τῶν συνομιλιῶν αὐτῶν τηροῦνται μυστικαί, ἀλλὰ ἡ πλήρης ταὐτότης ἀπόψεων ἡ ὁποία διεπιστώθη θὰ εἶνε παράγων ἀσφαλείας διὰ τὸ μέλλον.

Ἡ «Ἰκδὰμ» γράφει: Ἡ ταυτότης τῶν ἀπόψεων καὶ ἡ εἰλικρινὴς συμμαχία τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τὰς σημερινὰς περιστάσεις ἐνέχουν ἐξαιρετικὴν σπουδαιότητα καὶ ἐ